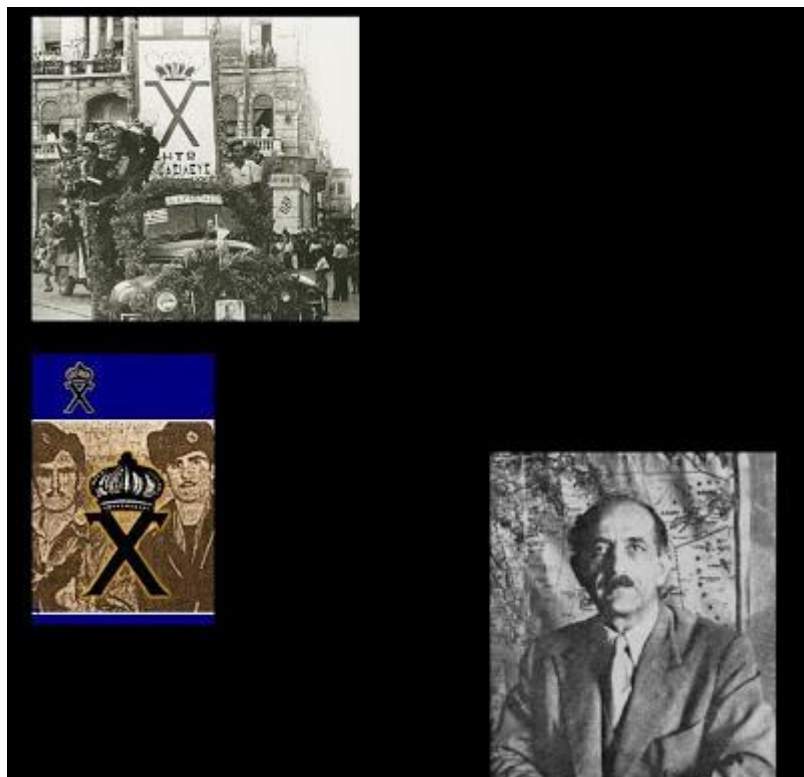

Η Χ και οι χίτες. Η ιστορία και η δράση μιας ακροδεξιάς οργάνωσης

Ημερομηνία δημοσίευσης : 7 Ιουλίου 2013

Ιστοσελίδα : <http://original-fippak.blogspot.gr/>

Στο κείμενο που ακολουθεί, θα αναφερθούμε με συντομία στην ιστορία και τη δράση της οργάνωσης «Χ» και σε ορισμένες άγνωστες πτυχές της.

Η ίδρυση της οργάνωσης Χ

Τον Ιούνιο του 1941 ιδρύθηκε η «Στρατιωτική Οργάνωσις Γρίβα», η οποία στη συνέχεια (Μάρτιος 1943) έγινε γνωστή και ως «Οργάνωση Χ», ή απλώς «Χ» (για λόγους συντομίας). Τα μέλη της Χ λέγονταν Χίτες. Στα ιδρυτικά μέλη της οργάνωσης περιλαμβάνονταν οι εξής :

- 1) στρατηγός Γεώργιος Λάβδας, 2) στρατηγός Βασίλειος Βραχνός, 3) σ/χης Κωνσταντίνος Παπακωνσταντίνου, 4) σ/χης Θεμιστοκλής Κετσέας, 5) σ/χης Αγησίλαος Σινιώρας και 6) σ/χης Γεώργιος Γρίβας. Περισσότερο δραστήριος από όλους ήταν ο Γρίβας. Ο Γρίβας, που έμεινε στην ιστορία με το ψευδώνυμο «Διγενής», είχε γεννηθεί στην Κύπρο και ήταν φανατικός ακροδεξιός και βασιλόφρων. Έγινε ο αδιαμφισβήτητος Αρχηγός της Χ. Είχε τοποθετηθεί Υπεύθυνος της Υπηρεσίας Στρατιωτικών Αρχείων που είχε συστήσει η κατοχική – δοσιλογική κυβέρνηση.

Σύντομα ο Γρίβας συνάντησε τον υπολοχαγό Όμηρο Παπαδόπουλο και έγιναν στενοί συνεργάτες. Θεωρώντας παθητικά τα άλλα ιδρυτικά στελέχη, άρχισε να αυτονομείται και να λειτουργεί με βάση τις προσωπικές του αντιλήψεις. Οι στρατηγοί Λάβδας και Βραχνός από την πλευρά τους, προχώρησαν στη συγκρότηση της οργάνωσης των «Ευόρκων Στελεχών».

Σκοπός του Γρίβα ήταν η αύξηση του αριθμού μελών της Χ και η συσπείρωση όσο το δυνατόν περισσότερων αξιωματικών στις τάξεις της. Στην Χ εντάχθηκε μεταξύ άλλων και ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών Χρύσανθος (ο οποίος είχε αρνηθεί να ορκίσει την κατοχική κυβέρνηση Τσολάκογλου). Ο Γρίβας συνδέθηκε με τον Χρύσανθο, μέσω του μητροπολίτη Κυρήνειας Μακαρίου Β'. Χάρη στον Χρύσανθο, η οργάνωση Χ εξασφάλισε το πρώτο σεβαστό χρηματικό ποσό για αγορά όπλων.

Ποιος ήταν ο χαρακτήρας της Χ ;

Η Χ ήταν μια ακροδεξιά και φιλοβασιλική οργάνωση με πλούσια δράση στο χώρο της ένοπλης βίας. Η ένθερμη υποστήριξή της προς το βασιλιά φαίνεται και από το ότι στο σήμα της υπάρχει το στέμμα. Συχνά επέβαλε ένα καθεστώς τρομοκρατίας σε περιοχές της Αθήνας και της επαρχίας και δολοφονούσε μέλη και οπαδούς του ΚΚΕ και του ΕΑΜ – ΕΛΑΣ (δηλαδή της μεγαλύτερης αντιστασιακής οργάνωσης). Είχε σημαντική συμμετοχή στις μάχες των Δεκεμβριανών του 1944 και στη Λευκή Τρομοκρατία κατά την μετά Βάρκιζα εποχή. Πήρε μέρος και σε εκλογικές αναμετρήσεις, σημειώνοντας παταγώδη αποτυχία.

Ποια ήταν η δομή της Χ ;

Η οργανωτική δομή και στελέχωση της Χ ακολουθούσαν τη λογική συγκρότησης στρατιωτικής μονάδας. Είχε αρχηγό, υπαρχηγό και επιτελάρχη. Επίσης, είχε τρία «Γραφεία Επιχειρήσεων». Η οργάνωση έκανε εντατικές προσπάθειες για να συγκροτήσει πυρήνες σε διάφορες συνοικίες της Αθήνας. Το άτυπο «στρατηγείο» της Χ ήταν το Θησείο και συγκεκριμένα η οικία του Γρίβα.

Το επιτελείο του Γρίβα αποτελούσαν οι : 1) ταγματάρχης Ιωάννης Μπουσμπουρέλης, 2) ταγματάρχης Παντελής Πολύζος, 3) λοχαγός Χαράλαμπος Σταυρόπουλος, 4) υπολοχαγός Όμηρος Παπαδόπουλος, 5) λοχαγός Νικόλαος Κοντογιαννόπουλος. Για να λειτουργήσει καλύτερα η οργάνωση, αποφασίστηκε ότι η περιοχή δράσης της θα διαιρεθεί σε

διάφορους τομείς. Έτσι, συγκροτήθηκαν οι τομείς Κυψέλης, Άνω και Κάτω Πατησίων, Ιπποκράτους, Κολωνακίου, Αμπελοκήπων, Παγκρατίου, Νέου Κόσμου, Καλλιθέας, Κουκακίου, Νέας Σμύρνης, Θησείου, Πλάκας, Μεταξουργείου, Πλατείας Βάθης, Πλατείας Αττικής, Αγίου Παντελεήμονα, Υμηττού, Βύρωνα, Καισαριανής, Πειραιά, Χαλανδρίου, Αγίας Παρασκευής, Ηρακλείου, Αμαρουσίου, Κηφισίας, Κορωπίου, Γραβιάς, Χαλκίδος, Κορίνθου και Αιγίου. Τα τμήματα αυτά είχαν επανδρωθεί μέχρι τα τέλη του 1942 με μεγάλη μυστικότητα.

Ο Όμηρος Παπαδόπουλος έγινε ο σύνδεσμος της Χ με άλλα άτομα και αντικομμουνιστικές οργανώσεις όπως π.χ. με τον Αλέξανδρο Παπάγο, με τον υποστράτηγο Κωνσταντίνο Βεντήρη (που ήταν αρχηγός της Ρ.Α.Ν.), με το Χρήστο Ζαλοκώστα (της οργάνωσης «Εθνική Δράση») κ.α.

Ποια ήταν η δράση της Χ την περίοδο της κατοχής ;

Η Χ έχει να επιδείξει ελάχιστες αντιστασιακές ενέργειες κατά την περίοδο της κατοχής και μικρής σημασίας. Εναντίον των τμημάτων του στρατού κατοχής δεν έδωσε ούτε μια μάχη. Ο χίτης Όμηρος Παπαδόπουλος στο βιβλίο που έγραψε, αναφέρει απλά ότι το καλοκαίρι του 1944 μια ομάδα της Χ στο Κολωνάκι με επικεφαλής τον ανθυπολοχαγό Κοκώνη αποπειράθηκε να εισβάλει σε μια αποθήκη των SS και να αρπάξει τον υπάρχοντα οπλισμό. Ο λοχαγός Στέφανος Τούμπας βρήκε τον Όμηρο Παπαδόπουλο και τον ενημέρωσε ότι τα SS έπιασαν την ομάδα του Κοκώνη και εκείνη τη στιγμή αναζητούσαν και τον ίδιο. Κι ενώ περίμεναν τι θα γινόταν με την ανάκριση των συλληφθέντων, εμφανίστηκε μπροστά τους αναπάντεχα ο Κοκώνης. Γράφει ο Παπαδόπουλος τα εξής : «Αλλά να, την συζήτησή μας διακόπτει ο Ανθυπολοχαγός Κοκώνης όλο κέφι. Και σαν να μην είχε συμβή τίποτε, δίνει την αναφορά του προς μεγάλη χαρά και έκπληξή μας :

- Μας μπλοκάρανε τα σκυλιά και μου πήρανε τα παιδιά και τα όπλα. Ευτυχώς συνεννοήθηκα με τα παιδιά και παρ'όλο το ξύλο, που φάγανε, δεν είπαν λέξη, και αύριο θα είναι όλοι ελεύθεροι.

- Και τα όπλα ; Ρώτησε ο Γιώργος.

- Οι φίλοι, που μας έπιασαν, έκριναν σκόπιμο, επειδή φαίνεται είναι τα τελευταία τους, αντί να τα παραδώσουν μαζί με μας στους ανωτέρους τους να τα κρατήσουν για πούλημα.

Βλέπετε και τα SS χάλασαν πια και από τον μικρότερο ως το μεγαλύτερο Γερμανό, ένα μονάχα σκοπό έχουν : να μαζέψουν χρυσές λίρες. » .

Ο Παπαδόπουλος αναφέρει επίσης ότι μετά από τρεις μονάχα μέρες, όλοι οι συλληφθέντες χίτες αφέθηκαν ελεύθεροι από τους Γερμανούς.

Ένα άλλο περιστατικό που αναφέρει ο Όμηρος Παπαδόπουλος στο βιβλίο του και έχει και μια αστεία διάσταση, είναι μια εκπαιδευτική συγκέντρωση την άνοιξη του 1942 στο παλαιό αρχοντικό σπίτι του Αντώνη Σταθάτου, ο οποίος ήταν μέλος της οργάνωσης ΡΑΝ. Παρόντες ήταν ο συγγραφέας, ο Κωνσταντίνος Ραψομανίκης και 10 νεαρά μέλη της Χ, τα οποία δεν είχαν γνώσεις στο θέμα των όπλων. Σε ένα τραπέζι ήταν 3 περιστροφά. Αφού έγινε στους νεαρούς μια προφορική ενημέρωση σχετικά με τη χρήση των όπλων, συνέβη κάτι απρόοπτο. Ο Ηρακλής Παπαδάτος επιδεικνύοντας ένα περιστρόφο ιταλικού τύπου, έβαλε το δάχτυλό του στη σκανδάλη πιστεύοντας ότι η θαλάμη του όπλου ήταν άδεια και τότε έγινε εκπυρσοκρότηση. Όλοι οι παρευρισκόμενοι αναστατώθηκαν. Η σφαίρα αφού τρύπησε το παντελόνι του ενός από αυτούς, χώθηκε στον τοίχο. Ο Γεώργιος Ζερβουδάκης προσπάθησε να εξαφανίσει κάθε ενοχοποιητικό στοιχείο και οι υπόλοιποι έτρεξαν να διαφύγουν από διάφορες εξόδους.

Το καλοκαίρι του 1942 η Χ συνεργάστηκε με τον θρυλικό Ελληνοπολωνό Γεώργιο Ιβάνωφ για την ανατίναξη των καυσίμων στο αεροδρόμιο του Τατοΐου.

Το Μάρτιο του 1943 κάποια μέλη της Χ έγραψαν με μπλε μπογιά μερικά συνθήματα σε δρόμους και τοίχους σπιτιών της Αθήνας.

Η οργάνωση είχε ασύρματη επικοινωνία με το ΣΜΑ (Στρατηγείο Μέσης Ανατολής). Τον Απρίλιο του 1942 ο Ζαφείρης Βάλβης, πολιτικός σύμβουλος της Χ, πήγε στο Κάιρο για να συναντηθεί με τον Εμμανουήλ Τσουδερό και να του ζητήσει όπλα. Όμως, επέστρεψε άπρακτος στην Ελλάδα.

Ο Α. Χατζηαναστασίου στο βιβλίο του αναφέρει ένα περιστατικό αρπαγής όπλων από αποθήκη του ΕΑΜ – ΕΛΑΣ στην περιοχή του Βύρωνα χάρη σε ένα ύπουλο σχέδιο που κατέστρωσε ο χίτης Νίκος Παπαγεωργίου. Ο Παπαγεωργίου παρακάλεσε τον Γρίβα να ζητήσει από το Νίκο Μπουραντά, διοικητή του μηχανοκίνητου σώματος της ασφάλειας, να κάνει έφοδο σε σπίτι της Καισαριανής όπου βρίσκονταν πυρομαχικά της οργάνωσης Ο.Π.Λ.Α. (ένοπλη οργάνωση του ΚΚΕ), ταυτόχρονα με την έφοδο της Χ στην αποθήκη στο Βύρωνα. Έτσι οι άνδρες τους ΕΑΜ – ΕΛΑΣ θα αιφνιδιάζονταν και θα ήταν απασχολημένοι σε δύο διαφορετικά μέτωπα. Ο Μπουραντάς, φανατικός εχθρός του ΕΑΜ – ΕΛΑΣ και του

ΚΚΕ, εκτέλεσε με μεγάλη προθυμία το σχέδιο που του πρότεινε ο Γρίβας, διευκολύνοντας έτσι το έργο της Χ. Έτσι, η ομάδα του Παπαγεωργίου μπόρεσε να αρπάξει από τη μυστική αποθήκη του ΕΑΜ – ΕΛΑΣ στο Βύρωνα περίπου 70 περιστροφά και 11 χειροβομβίδες.

Η οργάνωση συχνά χρησιμοποιούσε τις στενές σχέσεις που είχε με σημαντικά κομμάτια του κατοχικού κρατικού μηχανισμού (π.χ. χωροφυλακή και Ειδική Ασφάλεια) προς όφελός της. Επίσης, είχε αρμονική συνεργασία με αξιωματικούς της Αστυνομίας Πόλεων, οι οποίοι φρόντιζαν να διευκολύνουν το έργο της.

Ο Ιάσωνας Χανδρινός σε δημοσίευσμά του στο περιοδικό «Ιστορικά Θέματα» (τεύχος 112, Μάρτιος 2012) σημειώνει ότι : « [...] ήταν κοινό μυστικό στην κατεχόμενη Ελλάδα πως οι χίτες αποτελούσαν τους καλύτερους συμμάχους και πληροφοριοδότες των ταγματασφαλιτών, κατά τη διάρκεια των συγκρούσεών τους με τους “αντάρτες πόλης” του ΕΛΑΣ στις συνοικίες της Αθήνας. Κάνοντας ένα βήμα παραπάνω, πολλά μέλη της οργάνωσης θα εγγραφούν στην αναδιοργανωμένη, διαβόητη Διεύθυνση Ειδικής Ασφάλειας (τον κλάδο της Χωροφυλακής που ασχολείτο αποκλειστικά με τη δίωξη κομμουνιστών ήδη από το Μεσοπόλεμο) ως “χωροφύλακες άνευ θητείας”, συμμετέχοντας είτε ως πληροφοριοδότες είτε ως οπλίτες είτε ως εκτελεστές στο ανθρωποκυνηγητό που είχαν εξαπολύσει οι γερμανικές και ελληνικές αρχές κατοχής εναντίον των αντιστασιακών του ΕΑΜ στην Αθήνα και τον Πειραιά.» .

Οι σκοτεινές σελίδες της ιστορίας της Χ

Ο Βρετανός Κρις Γουντχάουζ, αρχηγός της Συμμαχικής Αποστολής στην κατεχόμενη Ελλάδα, είχε πολλές γνώσεις πάνω σε θέματα ελληνικών ένοπλων οργανώσεων, λόγω της θέσης που κατείχε. Ας δούμε λοιπόν, τι αναφέρει σχετικά με την Χ στο βιβλίο που είχε γράψει : «το σώμα αυτό [δηλαδή η οργάνωση Χ] που αργότερον έγινε γνωστόν ως το όργανον αμέσου δράσεως της βασιλικής δεξιάς υπό την αρχηγίαν του συνταγματάρχου Γρίβα, ισχυρίσθη ότι υπήρξε κίνημα αντιστασεως κατά την κατοχήν. Εάν ο ισχυρισμός αυτός είναι αληθής, η Χ θα εταξινομείτο ως η μόνη οργάνωσις της Δεξιάς που έδρα τότε εν Αθήναις, εις την πραγματικότητα όμως ήτο άγνωστος μέχρι ολίγου προ της αποχωρήσεως των Γερμανών. Αλλά και τότε ακόμη το όνομά της δεν εσήμαινε τίποτε σχετιζόμενον με την αντίστασιν. Μόνον κατά τα αμέσως μετά τον πόλεμο έτη, απέκτησε τη σημασία μιας Κου Κλουξ Κλαν».

Η μεγάλη αντιπαλότητα μεταξύ της Χ και της ΟΠΛΑ

Το Νοέμβριο του 1943 έκανε την εμφάνισή της μια μεγάλη αντιπαλότητα. Δύο θανάσιμοι εχθροί, η Χ και η ΟΠΛΑ βρέθηκαν σε ένοπλη διαμάχη, η οποία είχε και χαρακτηριστικά μιας ιδεολογικοπολιτικής αναμέτρησης. Οι ανοιχτοί πολιτικοί λογαριασμοί μεταξύ των δύο οργανώσεων έδωσαν τη θέση τους στα όπλα. Το αποτέλεσμα ήταν ένας μεγάλος αριθμός νεκρών.

Η Ο.Π.Λ.Α. (Οργάνωση Περιφρούρησης Λαϊκού Αγώνα) ήταν μια ένοπλη μυστική οργάνωση του ΚΚΕ που ιδρύθηκε στα χρόνια της κατοχής και που επεδίωκε να παίξει το ρόλο του λαϊκού τιμωρού και του εκδικητή. Λίγο καιρό αργότερα η ΟΠΛΑ εκτέλεσε τον Ηλία Ρογκάκο, δραστήριο μέλος της Χ (1 Δεκεμβρίου 1943). Ο πόλεμος μεταξύ των δύο οργανώσεων πήρε μεγάλες διαστάσεις και βάφτηκε με άφθονο αίμα.

Τα Δεκεμβριανά του 1944

Όπως φάνηκε και από τα παραπάνω, η Χ κατά την κατοχή δεν είχε στο ενεργητικό της ούτε μια μάχη εναντίον των Γερμανών, των Ιταλών ή των Ταγμάτων Ασφαλείας. Φαίνεται ότι η οργάνωση κυριολεκτικά ζούσε και ανέπνεε για την περίοδο της μετακατοχικής Ελλάδας. Για τη χρονική στιγμή κατά την οποία, στην ελεύθερη πλέον Ελλάδα, θα γινόταν μια εμφύλια σύρραξη. Από τη μια πλευρά η αντιστασιακή οργάνωση ΕΑΜ – ΕΛΑΣ και η αριστερή παράταξη και από την άλλη η κυβέρνηση του Καΐρου, οι Έλληνες δωσίλογοι πολιτικοί, ο βασιλιάς, οι ταγματασφαλίτες (γερμανοτσολιάδες), οι χωροφύλακες, η Χ, η ΡΑΝ και άλλες ένοπλες ομάδες που μισούσαν το ΕΑΜ – ΕΛΑΣ.

Αυτή η στιγμή δεν άργησε να έρθει. Ήταν τα Δεκεμβριανά του 1944 ή αλλιώς η μάχη της Αθήνας. Τότε ήταν η πρώτη φορά που η Χ έκανε αισθητή την παρουσία της. Το Σεπτέμβριο του 1944 η κυβέρνηση του Καΐρου διόρισε το Σπηλιωτόπουλο (ηγετικό στέλεχος της ΡΑΝ) Στρατιωτικό Διοικητή Αττικής. Τότε η Χ έσπευσε γρήγορα να τεθεί υπό της διαταγές του Σπηλιωτόπουλου. Έλαβε την εντολή σχηματισμού του 1^{ου} Συντάγματος Πεζικού και την εντολή να πάει στην περιοχή των Μεσογείων και να παραλάβει οπλισμό που προοριζόταν για την αστυνομία και τη χωροφυλακή.

Η Χ πήρε μέρος σε διάφορες μάχες στην περιοχή του Θησείου και στο Σύνταγμα Χωροφυλακής Μακρυγιάννη, πολεμώντας με προθυμία στο πλευρό των Άγγλων, των χωροφυλάκων και διαφόρων πρώην ταγματασφαλιτών εναντίον των ανταρτών της αντιστασιακής οργάνωσης ΕΑΜ – ΕΛΑΣ.

Στις 4 Δεκεμβρίου 1944, ο ΕΛΑΣ αποφάσισε να κλείσει τους ανοιχτούς λογαριασμούς του με τους «νεροχίτες» (ή μοναρχοφασίστες), όπως αποκαλούσε τα μέλη της Χ. Περίπου 500 αντάρτες από τα Τάγματα του ΕΛΑΣ Καλλιθέας και Ταύρου επιτέθηκαν το πρωί και κατέλαβαν το λόφο της Πνύκας. Μέχρι το μεσημέρι είχαν καταλάβει τα φυλάκια της Χ στην οδό Αιγινήτου και του Αστεροσκοπείου. Οι χίτες υπερασπιστές των δύο φυλακίων στην οδό Αποστόλου Παύλου δέχτηκαν καταιγιστικά πυρά και αναγκάστηκαν τελικά να υποχωρήσουν στο κτίριο του Θ' Αστυνομικού Τμήματος, το οποίο κάλυπτε ένα βρετανικό άρμα.

Σχετικά με τη Δεκεμβριανή σύγκρουση, ο συγγραφέας David Close αναφέρει ότι : «Το αποτέλεσμα της μάχης των Δεκεμβριανών του 1944 κρίθηκε τελικά από την τεράστια υπεροχή σε άντρες και πολεμικό υλικό των βρετανικών και των ελληνικών κυβερνητικών δυνάμεων. Είκοσι δύο τάγματα Εθνοφυλακής ήταν διαθέσιμα στις 29 του μήνα, και κάθε τριάντα έξι ώρες σχηματιζόταν κι ένα καινούριο τάγμα. Οι ενισχύσεις που είχαν λάβει οι Βρετανοί μέχρι τις 25 Δεκεμβρίου 1944, περιλάμβαναν δυο ολόκληρες μεραρχίες, μια ταξιαρχία και αρκετά τάγματα. Πολεμικά αεροπλάνα, πολεμικά πλοία και τανκς -ο ΕΛΑΣ δεν διέθετε τίποτα από αυτά- χρησιμοποιήθηκαν εντατικά. Ως τις 18 Ιανουαρίου [1945], είχαν φτάσει συνολικά στην Ελλάδα 75.000 περίπου Άγγλοι.» και προσθέτει : «Κι από τις 18 Δεκεμβρίου [1944] ήδη, οι Άγγλοι είχαν μια άνετη υπεροχή στην πρωτεύουσα κι ήταν σε θέση να περάσουν στην αντεπίθεση. Κατά τον υπόλοιπο μήνα, ο ΕΛΑΣ προέβαλε σκληρή αλλά καταδικασμένη αντίσταση σε διάφορα μέρη της Αθήνας και του Πειραιά. » .

Το παρακράτος της «Χ» μετά τη Βάρκιζα

Αμέσως μετά την υπογραφή της συμφωνίας της Βάρκιζας (1945), η ακροδεξιά οργάνωση Χ φρόντισε να δείξει προς τα έξω ότι «σταματάει» την ένοπλη δράση της. Στην πραγματικότητα αυτό ήταν απλώς μια έντεχνη προσπάθεια με σκοπό να ρίξει στάχτη στα μάτια του κόσμου. Φόρεσε τον πολιτικό μανδύα (δηλαδή μετατράπηκε σε πολιτικό κόμμα) και παράλληλα έκρυψε σε διάφορα σημεία τα όπλα και τα πυρομαχικά της, έτοιμοι για να ξαναρχίσει (ακόμα περισσότερο απροκάλυπτα) τις δολοφονίες διαφόρων αντιστασιακών του ΕΑΜ –ΕΛΑΣ και διαφόρων στελεχών και οπαδών της αριστεράς. Λειτουργήσε ως παρακρατική συμμορία, δρώντας ανεξέλεγκτα και χωρίς να λογοδοτεί σε κανέναν. Αξίζει

να αναφέρουμε ότι διάφοροι χίτες συνήθιζαν να αρπάζουν περιουσιακά στοιχεία δολοφονημένων κομμουνιστών.

Μετά τη Βάρκιζα, τα μέλη της Χ επάνδρωσαν το 143^ο Τάγμα Εθνοφυλακής.

Ο ίδιος ο φανατικός οπαδός και στενός συνεργάτης του Γρίβα Σπύρος Παπαγεωργίου ομολογεί (χωρίς κανένα ίχνος ντροπής) στο βιβλίο που έγραψε ότι η Χ στη μετά Βάρκιζα εποχή, όχι μόνο δεν παρέδωσε τον οπλισμό της, αλλά τον έκρυψε για να τον χρησιμοποιήσει κατά των πολιτικών της αντιπάλων. Συγκεκριμένα, αναφέρει τα εξής : «Γι' αυτό και τυπικώς μόνον αυτοδιελύθη [η οργάνωση Χ]. Στην πραγματικότητα συνέχισε να οργανώνεται και να διατηρεί συμπαγείς τις δυνάμεις της. Βεβαίως οι χίτες έδωσαν πολιτική τροπή και έκφραση στον αγώνα τους, αλλά συνέχισαν να διατηρούν τη στρατιωτική δομή τους. Λόγοι προνοητικότητας τους έκαναν να μην παραδώσουν τον οπλισμό τους, αλλά να τον φυλάξουν για κάθε ενδεχόμενο.» !

Επίσης, παραδέχεται στο βιβλίο του ότι «Κατά τα πρώτα μετακατοχικά χρόνια οι χίτες των Αθηνών στην πλειοψηφία τους οπλοφορούσαν».

Μερικά χρόνια αργότερα, διάφορα μέλη της Χ πήραν μέρος στον Εμφύλιο Πόλεμο (1946 - 1949). Την περίοδο 1945 – 1948, οι ένοπλες ομάδες της Χ και της ΕΑΟΚ (η οποία ιδρύθηκε το 1946 από τον Ταγματασφαλίτη Πάνο Κατσαρέα) πραγματοποίησαν δολοφονίες ακόμα και ανηλίκων παιδιών , καθώς και γυναικών στην Πελοπόννησο. Μιλάμε για πολυάριθμες κτηνωδίες, οι οποίες έμειναν στην ιστορία.

[Θα θέλαμε να σημειώσουμε ότι ο συγγραφέας Σπύρος Παπαγεωργίου υπήρξε μέλος της οργάνωσης ΕΟΚΑ Β'. Ήταν συνεργάτης του Γρίβα για πολλά χρόνια. Συνεργάτες του Γρίβα μέχρι το 1974 ήταν και τα αδέρφια Κ. Ευσταθόπουλος και Μιχ. Ευσταθόπουλος] .

Η κατάθεση του Κώστα Πολύζου στο Ειδικό Δικαστήριο Δωσιλόγων

Μετά την απελευθέρωση της Ελλάδας, δημιουργήθηκαν Ειδικά Δικαστήρια Δωσιλόγων. Σε ένα από αυτά παρέστη και ο Κώστας Πολύζος, μέλος της Χ, για να καταθέσει ως μάρτυρας. Παραθέτουμε παρακάτω απόσπασμα ενός αποκαλυπτικού διαλόγου.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: Πως οι Γερμανοί τους απέλυσαν [τους συλληφθέντες χίτες] από το κρατητήριο, αφού είχαν όπλα; Γιατί οι Γερμανοί καταδίκασαν σε θάνατο όσους οπλοφορούσαν.

ΠΟΛΥΖΟΣ: Μα ήξεραν ότι ήταν εθνικιστές. Και εμάς τους εθνικόφρονες δεν μας πείραζαν οι Γερμανοί.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: Μπορείτε να μας πείτε ποιες εθνικές ή πατριωτικές πράξεις εκτέλεσαν τα μέλη της οργάνωσης σας την περίοδο της κατοχής;

ΠΟΛΥΖΟΣ: Πολλές, αλλά δεν έχω τα στοιχεία μαζί μου.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: Οι Γερμανοί εκτέλεσαν ποτέ κανέναν δικό σας;

ΠΟΛΥΖΟΣ: Ναι. Σκότωσαν έναν δικό μας στο Κολωνάκι τον Οκτώβριο. Δεν ενθυμούμαι όμως το όνομά του.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ: Είχε η οργάνωσή σας συνεργασία με την Ειδική Ασφάλεια;

ΠΟΛΥΖΟΣ: Ναι

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ: Την συνεργασία την γνώριζαν οι Γερμανοί;

ΠΟΛΥΖΟΣ: Όχι, γιατί θα μας συλλαμβάνανε και εμάς και αυτούς.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ: Και όμως κ. μάρτυς υπάρχει έγγραφο της Ειδικής Ασφάλειας της 24/4/1944 υπ. Αριθμόν 4/83 που αποδεικνύει πως την συνεργασία σας με την Ειδική όπως και την ύπαρξη αυτού του εγγράφου την γνώριζαν οι Γερμανοί. Πως εξηγείται αυτό;

Η συμμετοχή της Χ σε εκλογές και η παταγώδης αποτυχία της

Ο Γρίβας αφού πρώτα κατηγόρησε τους πολιτικούς ως «αδίστακτους καρπωτές των αγώνων των πραγματικών αγωνιστών», στη συνέχεια αποφάσισε να πάρει και αυτός μέρος στην πολιτική σκηνή της Ελλάδας, φτιάχνοντας το δικό του κόμμα, δηλαδή αυτό της Χ με τον τίτλο «Εθνικό Κόμμα Χιτών», για να ικανοποιήσει τις δικές του πολιτικές φιλοδοξίες. Αξίζει

να αναφέρουμε ότι ο χίτης Όμηρος Παπαδόπουλος είχε πει ότι ο Γρίβας είχε δεχθεί πρόταση να πολιτευτεί με το Λαϊκό Κόμμα στις εκλογές του 1946. Αποδέχθηκε την συγκεκριμένη πρόταση, αλλά η ηγεσία του Λαϊκού Κόμματος, λίγες μέρες αργότερα μετάνιωσε και ακύρωσε τη συμφωνία.

Το 1946 το Κόμμα των Χιτών, ενόψει του προγραμματισμένου δημοψηφίσματος για το πολιτειακό ζήτημα, κυκλοφόρησε μια φιλοβασιλική προκήρυξη, η οποία έκλεινε με τη φράση «Όλοι για την επάνοδο του βασιλιά μας». Από την πλευρά τους, οι χίτες, έκαναν ό,τι ήταν δυνατόν για την επάνοδο του Γεωργίου Β' στο θρόνο. Άσκησαν εκτεταμένη βία και τρομοκρατία εις βάρος διαφόρων αντιβασιλικών ψηφοφόρων με σκοπό να νοθεύσουν το αποτέλεσμα της κάλπης.

Παραθέτουμε τα αποτελέσματα του Κόμματος των Χιτών στις βουλευτικές εκλογές.

Εκλογές Μαρτίου 1946 : πήρε 1.848 ψήφους, δηλαδή ποσοστό 0,17 %

Εκλογές Μαρτίου 1950 : πήρε 14.256 ψήφους, δηλαδή ποσοστό 0,84 %

Κατά συνέπεια δεν μπόρεσε να εκλέξει ούτε ένα βουλευτή.

Η εγκληματική δράση του συμμορίτη Μαγγανά, φανατικού οπαδού της «Χ»

Τον Ιανουάριο του 1946, ένας αυτοαποκαλούμενος χίτης με το όνομα Βαγγέλης Μαγγανάς, μάζεψε την ένοπλη (παρακρατική) συμμορία του και κατέλαβε την πόλη της Καλαμάτας, καταλύοντας τις αρχές, ποδοπατώντας κάθε έννοια νομιμότητας και ελευθερώνοντας 32 φυλακισμένους δεξιούς (οι οποίοι εμπλέκονταν στη δολοφονική επίθεση με περίστροφα και χειροβομβίδες εναντίον καφενείου αριστερών, με αποτέλεσμα 2 νεκρούς και 4 τραυματίες). Ο αιμοσταγής συμμορίτης Μαγγανάς όμως, δεν περιορίστηκε μόνο σε αυτές τις παρανομίες. Προχώρησε και στην απελευθέρωση περίπου 15 δοσιλόγων (δηλαδή Ελλήνων που συνεργάστηκαν με τους γερμανούς κατακτητές) από τα κρατητήρια αστυνομικού τμήματος και μετά αποπειράθηκε να αφαιρέσει (χωρίς αποτυχία) από τα ανακριτικά γραφεία τις δικογραφίες των δωσιλόγων.

Επίσης, κατέστρεψε ένα τυπογραφείο αριστερών εντύπων και μετά συνέλαβε περίπου 100 άοπλους αριστερούς πολίτες. Κατέφυγε στα γύρω βουνά μαζί με τους άνδρες της συμμορίας του και εκτέλεσε 14 αριστερούς. Ανάμεσα στους εκτελεσθέντες ήταν και ο Θ. Κορμάς, δικηγόρος και μέλος του ΕΑΜ.

Τα αποσπάσματα της χωροφυλακής που στάλθηκαν στην Καλαμάτα για την καταδίωξη της συμμορίας του Μαγγανά, όχι απλά δεν την καταδίωξαν, αλλά έστησαν διασκέδαση μαζί της. Έψησαν μάλιστα και έναν αμνό και χόρεψαν με τους ακροδεξιούς συμμορίτες. Οι σχέσεις συνεργασίας του στρατού και της χωροφυλακής με τις παρακρατικές συμμορίες των «χιτών» αποτελούσαν καθημερινό φαινόμενο. [Οι περισσότερες από τις ένοπλες ακροδεξιές συμμορίες απορροφήθηκαν από επίσημες δυνάμεις του κράτους, ιδίως από τις δυνάμεις τοπικής εθνοφυλακής (γνωστές στην αρχή ως ΜΑΥ ή ΜΑΔ και στη συνέχεια ως ΜΕΑ ή ΤΕΑ) που ιδρύθηκαν από το στρατό σε συνεργασία με το υπουργείο Εσωτερικών, από τον Οκτώβριο του 1946.] .

Αξίζει να κάνουμε κάποιες διευκρινήσεις : 1) ο ένοπλος συμμορίτης Μαγγανάς, κατά τη διάρκεια της κατοχής είχε ενταχθεί στα Τάγματα Ασφαλείας, δηλαδή ήταν ένας από τους Έλληνες που εξοπλίστηκαν από τους Γερμανούς κατακτητές και συνεργάστηκαν μαζί τους. 2) ο Μαγγανάς δεν υπήρξε μέλος της Χ. Υπήρξε φανατικός οπαδός της Χ και αυτοχαρακτηριζόταν χίτης. Ο Γρίβας φοβούμενος το πολιτικό κόστος και την αρνητική δημοσιότητα, φρόντισε να κρατήσει κάποιες αποστάσεις από τη δράση του Μαγγανά. Όμως, η ιστορική αλήθεια είναι ότι ολόκληρη η οργάνωση Χ υποστήριξε και ηθικά και έμπρακτα τον Μαγγανά. Ο ίδιος ο Σπύρος Παπαγεωργίου που ήταν συνεργάτης του Γρίβα, παραδέχεται στο βιβλίο του ότι : «Η αλήθεια, ακόμη, είναι ότι παρά το γεγονός ότι η Χ διαχώρισε τη θέση της από τη δράση του Μαγγανά, του είχε παράσχει πολιτική και νομική στήριξη. » ! Άλλωστε, ένας από τους συνηγόρους υπεράσπισης του Μαγγανά ήταν ο χίτης Δ. Κοσμόπουλος. Επίσης, ο Παπαγεωργίου δεν κρύβει τον μεγάλο θαυμασμό του προς το συμμορίτη εγκληματία Μαγγανά, παραθέτοντας μια εικόνα του στη σελίδα 513 του βιβλίου του και γράφοντας ως λεζάντα «Ο θρυλικός χίτης Βαγγέλης Μαγγανάς» (!)

Μετά τα αιματηρά γεγονότα της Καλαμάτας, ο παρακρατικός συμμορίτης Μαγγανάς συνέχισε απτόητος την εγκληματική του δράση. Στις 18-3-1946 σκότωσε ένα άτομο και τραυμάτισε άλλα τρία, τον Απρίλιο σκότωσε ένα άτομο και τραυμάτισε άλλο ένα, ενώ στις 17-5-1946 εκτέλεσε 3 άτομα που ήταν αντάρτες.

Η ΛΕΥΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΟΥ 1945-1946 ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΡΑΚΡΑΤΟΣ ΤΗΣ «Χ»

Σχετικά με τη λευκή τρομοκρατία του 1945 – 1946 και το ακροδεξιό παρακράτος ο συγγραφέας Σόλων Γρηγοριάδης αναφέρει : «Δεν είναι καθόλου λοιπόν παράδοξο ότι, υπό

τις συνθήκες αυτές, στην ύπαιθρο δέσποζε η παρακρατική εξουσία, η οποία καμιά φορά μάλιστα έσπευδε να ανακηρύξει την Ελλάδα βασίλειο.» . Στη συνέχεια παραθέτει ένα αποκαλυπτικό έγγραφο της Χ, του έτους 1945 (δηλαδή ένα χρόνο πριν το δημοψήφισμα), που δείχνει ότι η οργάνωση επέβαλε όποιες απαγορεύσεις ήθελε στους πολίτες αντίπαλης ιδεολογίας. Το έγγραφο είναι το ακόλουθο.

« Βασίλειον της Ελλάδος

Εθνική Πολιτική Οργάνωσις Χ

Πελλάνας (Λακωνίας)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ανακοινούμεν ότι απαγορεύεται η κυκλοφορία των ατόμων των ανηκόντων εις το κομμουνιστικόν κόμμα πέραν της 7^{ης} εσπερινής και μέχρι της 6^{ης} πρωϊνής. Επίσης απαγορεύεται η μετακινήσις παντός κομμουνιστού ανδρός ή γυναικός άνευ αδείας της Χ. Πας συλλαμβανόμενος άνευ αδείας, θα οδηγείται εις την αρμοδιαν αρχήν.

Εν Πελλάνα τη 20-10-1945

Ο Τμηματάρχης

Γ. Παπαζήσης » .

Θα πρέπει να αναφέρουμε ότι μέλη της Χ πρωτοστατούσαν σε συλλήψεις αριστερών και αντιστασιακών του ΕΑΜ –ΕΛΑΣ, εκτελέσεις, βιασμούς και βασανιστήρια. Επίσης, μέσα στις δραστηριότητές τους περιλαμβάνονταν και η επίθεση σε κτίρια αριστερών, τυπογραφεία του εαμικού χώρου κτλ και η πρόκληση υλικών ζημιών.

Η ΛΕΥΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ DAVID CLOSE

Σχετικά με την κατάσταση που επικρατούσε στη μεταβαρκιζιανή περίοδο, ο συγγραφέας David Close σημειώνει τα εξής :

« Τον καιρό της Βάρκιζας, στην Εθνοφυλακή υπηρετούσαν κυρίως εθελοντές που είχαν στρατολογηθεί για να πολεμήσουν τον ΕΛΑΣ στα Δεκεμβριανά, κι ανάμεσά τους βρίσκονταν Χίτες και πρώην Ταγματασφαλίτες. Στη συνέχεια, ο αριθμός τους αυξήθηκε από εφέδρους παλαιότερων σειρών που τους καλούσαν ο στρατός κι η αστυνομία, και

φρόντιζαν να απορρίπτονται οι αριστεροί και να παίρνονται οι σίγουροι αντικομμουνιστές. Τα «Αθηναϊκά Τάγματα» της Εθνοφυλακής ακολουθούσαν τα αγγλικά στρατεύματα στις επαρχίες, όπου συγκροτούσαν καινούρια τάγματα. Ως τον Μάιο, η Εθνοφυλακή είχε εγκατασταθεί σ' όλες τις περιοχές, και σύντομα έφτασε τους 60.000 άντρες. Οι περισσότεροι δρούσαν στις δικές τους περιοχές και εκμεταλλεύονταν τη θέση τους για να συνεχίσουν παλιές βεντέτες, κυρίως ενάντια σε Εαμίτες των οποίων λεηλατούσαν τα γραφεία και τα τυπογραφεία.

Με αυτούς τους τρόπους, το συνολικό μέγεθος της χωροφυλακής διογκώθηκε σαν μανιτάρι μέσα σ' ένα χρόνο από τη Βάρκιζα, κι έφτασε τις 23.000 άντρες, ενώ και η δύναμη της Αστυνομίας Πόλεων που δρούσε κυρίως στην Αθήνα και τον Πειραιά, αυξήθηκε από 4.500 (όσο περίπου ήταν και πριν από τον πόλεμο), σε 6.500. Μετά τη Βάρκιζα, η αστυνομία απέκτησε την τάση να φέρεται κτηνωδώς απέναντι στο ΕΑΜ και γενικά να δικαιολογεί ή ακόμα να συμμετέχει στις βίαιες ενέργειες συμμοριών ή των Εθνοφυλάκων. Τον κύριο ρόλο στην καταδίωξη της Αριστεράς ανέλαβαν συμμορίες ατάκτων που κατέφυγαν σε αντεκδικήσεις και εκβιασμούς, και πολιτικές οργανώσεις όπως η «Χ». Σε μερικές περιοχές, όπως η Κρήτη, η νότια Πελοπόννησος και η Θεσσαλία, οι αντικομμουνιστικές συμμορίες ήταν περισσότερες από τις επίσημες δυνάμεις ασφαλείας μέχρι το τέλος του 1946 ή και αργότερα ακόμα. [...] Οι επίσημες δυνάμεις ασφαλείας βοηθούσαν τις δεύτερες [δηλαδή τις παρακρατικές συμμορίες] διανέμοντάς τους όπλα σε μεγάλες ποσότητες (15.000 μέχρι τον Σεπτέμβριο του 1946 σύμφωνα με αγγλικούς υπολογισμούς), από τις κρυψώνες όπλων του ΕΛΑΣ που ανακαλύπτονταν. Κι όπως στο μεταξύ οι επίσημες δυνάμεις εξοπλίζονταν από τους Άγγλους, τα όπλα ήταν ένα από τα ελάχιστα αγαθά που βρίσκονταν σε αφθονία στην Ελλάδα. Οι συμμορίες διατηρούσαν συνήθως φιλικές σχέσεις με τις επίσημες δυνάμεις, κι ανάμεσά τους γινόταν συνεχής ανταλλαγή μελών. Μερικοί συμμορίτες* όπως οι Κατσαρέας, Ζάρας και Αντόν Τσαούς ήταν παλιοί αξιωματικοί του στρατού ή της αστυνομίας, ενώ άλλοι πήραν αργότερα στρατιωτικούς βαθμούς. Στην Ήπειρο, την Εθνοφυλακή αποτελούσαν αποκλειστικώς μέλη του ΕΔΕΣ. Και στην Πελοπόννησο, πολλοί συμμορίτες κατατάχθηκαν στην Εθνοφυλακή κι αργότερα στη χωροφυλακή ή τις ΜΑΥ, σαν έφεδροι του στρατού που ήταν. Ακόμα και στην περίοδο των κεντρικών κυβερνήσεων και κάτω από τη βρετανική καθοδήγηση, στα 1945-6, οι αρχές ελάχιστες προσπάθειες κατέβαλαν για να υποτάξουν τις συμμορίες.» .

Σχετικά με την οργάνωση Χ, ο David Close αναφέρει τα εξής : «Μετά τη Βάρκιζα, πολλές οργανώσεις και συμμορίες ενθαρρύνονταν από πράκτορες της «Χ» να συνάψουν σχέσεις με τη δική τους οργάνωση. Η «Χ» στρατολογούσε επίσης άφθονα μέλη από τις επίσημες δυνάμεις ασφαλείας. Τον Σεπτέμβριο, λόγω χάρη, αναφέρθηκε ότι ανήκαν στην «Χ» 500 χωροφύλακες της Θεσσαλονίκης, που φρουρούσαν για λογαριασμό της μεγάλες ποσότητες όπλων. Ο Γρίβας, ο αρχηγός της «Χ», συνεργαζόταν στενά με τον Κωνσταντίνο Βεντήρη ο οποίος, σύμφωνα με την αμερικανική πρεσβεία, ήταν αρχηγός του «εσωτερικού μυστικού κύκλου» του Γενικού Επιτελείου. Ο Γρίβας συνεργαζόταν, επίσης, ως ένα βαθμό, με ηγέτες του Λαϊκού Κόμματος, που εξελισσόταν στο ισχυρότερο κόμμα μεταξύ των επαγγελματιών

πολιτικών. Έτσι, η « Χ» συνδεόταν με όλους τους κλάδους της Δεξιάς, και μπορεί να συντόνιζε τις δραστηριότητές τους. Αμερικανοί παρατηρητές, για παράδειγμα, πίστευαν ότι έδινε συστηματικό χαρακτήρα, σε ορισμένες περιοχές, στους διωγμούς που εξαπέλυαν η αστυνομία και η Εθνοφρουρά. » .